

Z historie obce Jahodova.

Přesné datum založení obce Jahodov není z archivních dokladů známo. Tehdejšími majiteli zdejších pozemků byli pravděpodobně „páni Zárubové“, ovšem nejsou z té doby zachovány doklady.

Těch pravděpodobných 300 let od vzniku Jahodova přináší radostné i smutné pocity, nutí nás k zamyšlení a k ohlédnutí. Listujeme-li archivními dokumenty, rozhodně nejsou nezajímavé. Zůstávají živým svědectvím minulých časů – doby, která je nenávratně pryč, ale neměla by být zapomenuta.

Zatím nejstarším známým písemným záznamem o existenci Jahodova je zápis v matrice farnosti Vamberk. Podle matriky narozených z let 1677 až 1693 z Vamberka, první zápis týkající se Jahodova uvádí, že dne 12. srpna roku 1691 Václavu Liškovi a Kateřině, manželce jeho, se narodila a pokřtěna byla dcera jménem Rozina. Kmotra její Dorota – manželka Mikuláše Vokurky, svědkové – Dorota, vdova po Janu Pohorským z města Rychnova a pan Jan Misař. Písemným potvrzením vzniku Jahodova v létech kolem roku 1680 je výpis z tereziánského katastru panství Vamberk z roku 1714, který dále doslovně uvádíme a zápis v gruntovní knize panství Vamberk u dnešního č.p. 11 v Jahodově, kde je uvedeno, že tuto chalupu přebíral 7.10.1710 Filip Křížů.

Citujeme : „Jest tato chalupa nebo zahrada před 28 léty nákladem z důchodu vystavená, k níž to pode 8 a ½ strychu polí panského postoupeno. Skrže rychtáře a konšele vyšacováno za sumu 26 kop. Úroky placení po 1 a ½ kopy až do zaplacení a budou náležiti všechny milostivé vrchnosti do důchodu.“

Výpis z tereziánského katastru panství Vamberk a z jeho revizitace :

„Ves Jahodov na půdě panské vystavěná a role níže psaným sousedům na místě těch ve vsi Lupenici z kassírovaných čtyř gruntův sedlských a ke dvoru panskému obrácených, dědičně postoupená a připsána jest, totiž :

<i>nynější č.pop.</i>	<i>dřívější č.pop.</i>	<i>hospodář</i>	<i>půdy korců</i>
21	1	<i>Jan Hlavatej, myslivna</i>	5
20	2	<i>Jan Pták</i>	5
19	3	<i>Jiřík Kočí</i>	7.1
18	4	<i>Jan Doležal</i>	7.3
17	5	<i>Jan Čížek</i>	8
16	6	<i>Václav Salvák</i>	7.3
15	7	<i>Matěj Štandera</i>	7.1
14	8	<i>Jakub Macháček</i>	8
13	9	<i>Jiřík Rokytanský</i>	8
12	10	<i>Václav Kopeckej</i>	8
11	11	<i>Filip Křížů</i>	8.1
10	12	<i>Jiřík Lukáš</i>	4.2
9	13	<i>Jan Krajčův</i>	4
8	14	<i>Václav Křížů</i>	4
7	15	<i>Jan Chaloupka</i>	4
6	16	<i>Jan Weiswinkler</i>	4.2
5	17	<i>Vít Netík</i>	4
25	18	<i>Jiří Vyskočil</i>	3
24	19	<i>Jakob Žabokrtský</i>	3.1
23	20	<i>Jakob Holoubek</i>	3
4	21	<i>Jiří Weinbauer</i>	3.2
3	22	<i>Matěj Hebeček</i>	3.2
2	23	<i>Matěj Janeče</i>	3.2

Tato vesnička jest nedávno vystavená, nachází se při ní špatné role, takže odsud větším dílem sousedi do města Rychnova nádenickou práci skrze celý rok se živiti a ten krejcar na chléb a jiné potřeby vydělávati musejí.“

Z tohoto výpisu vyplývá, že tehdejší vrchnost pravděpodobně zkonfiskovala 4 grundy v Lupenici a jejich majitele přestěhovala na Jahodov. Rozšířila zdejší obec, neboť zde potřebovala lidi na práci v lese.

. Původně zde asi stál pouze jakýsi dvorec, dnešní č.p. 20 (v němž bydlel pravděpodobně hajný). Vrchnost zde část lesa nechala vykácet a poručila na rovině při svahu údolí potoka vystavět dřevěné chalupy a k nim přidělila stejné pruhy zahrad a polí od Jahodovského potoka až na palouky, po bývalou příčnici o výměře 4 až 8 korců

. Nejdříve byla asi postavena nejstarší část obce od č.p. 11 až po č.p. 19. Všechna stavení byla dřevěná, postavená od jihu k severu se vchodem ze západní strany. Poněvadž na těchto pozemcích rostlo hojně jahod, pojmenovali osadu Jahodov. Chalupy zůstaly ve vlastnictví vrchnosti a za užívání osadníci robotovali.

Tak vznikla nejmladší obec rychnovského okresu. Teprve v roce 1710 prodala vrchnost chalupy uživatelům za trhovou cenu 23 až 25 kop, kterou postupně vypláceli (vyvazovali) tím, že vkládali každoročně do důchodu velkostatku po jedné kopě.

Vyvazování trvalo až do roku 1750 až 1760. Dlužníkům vrchnost chalupu prostě odejmula a prodala jinému zájemci. Jak těžko se našim předchůdcům tenkrát žilo, dokládáme zase ze zápisu gruntovní knihy od č.p. 11. Již zmíněný Filip Křížů v roce 1710 měl :

„Kontribuce dle repartice platiti :

ouroku sv. Jiřského 11 gr. 4 ½ d.

ouroku sv. Havelského 11 gr 4 ½ d.

a zaval do důchodu 1710 1 kopu

1711 položil do důchodu 1 kopu

1712 až 1718 do důchodu položil zase po 1 kopě“.

V roce 1719 prodána chalupa Janu Hejlkovi zase za 26 kop. Ten nezaplatil kromě závdavku 1 a 1 a ½ kopy Křížovi ničeho a prodal chalupu roku 1721 Janu Čermákovi, ten roku 1722 Jiřímu Vyskočilovi, ten roku 1726 Janu Tabačevskému, ten roku 1740 Jiříkovi Peklasovi, ten roku 1741 Janu Antouškovi, takže teprve roku 1750 obdržel Kříž a z části jeho dědicové svoje peníze za chalupu, kterou prodal před více než 30 léty. Roku 1754 zaplatil Antušek vdově po Vyskočilovi 1 a ½ kopy a v roce 1755 až 1758 dětem Vyskočilovým po jedné kopě. Až v roce 1758 mohlo být napsáno v gruntovní knize obce Jahodova u č.p. 11 „má zaplaceno“. Stejně tomu bylo u chalup ostatních.

Přikupoval-li kdo kus pole, musel žádat vrchnost o povolení a v případě souhlasu žádat Krajský úřad v Hradci Králové o schválení a teprve po tomto schválení stal se kupec vlastníkem knihovným. Povolení takové dostal mnohdy teprve po 10 až 20 letech.

Za stejných podmínek byla postavena i druhá část Jahodova, a to č.p. 2 až 10, dále č.p. 20 až 25, kde je i samota Spálenisko, která za třicetileté války tvořila součást vesnice Bezděkova, jež sahala od Dlouhé Vsi – Končin po dnešní Čihadlo a byla Švédy vypálena.

Všimněme si několika dalších jmen jahodovských občanů podle knihy narozených, oddaných a zemřelých při faře Vamberk od roku 1716 do roku 1750 :

Václav Jiří Novák, Anna Horáková, Jiří Švenka, Václav Janeček, Jakub Macháček, Anna Marie Pátková, Jiří Michal Biderman, Anna Marie Pánková, Jan Fiala, Jiří Dvořák, Jiří Václav Vyskočil, Anna Marie Prokopová, Matyáš Tabačovský a Jiří Martinec.

V roce 1724 postavil Bedřich Schnoebell s povolením vrchnosti na pozemku Jana Šklíby, sedláka z Rovně, při hranici Jahodova – mlýn, ale teprve roku 1786

koupil majitel mlýna i pozemek. Mlýn původně patřil k Jahodovu a teprve po roce 1848 byl přičleněn k Rovni. Podle zápisu byl to mlýn o jednom složení na velmi nestálé vodě. Pro nedostatek vody byl zřízen pod číslem 2 rybník, do kterého se sváděla voda ze tří potoků. Prý se 3 dny plnil rybník a 3 dny se mlelo. Toto malé vodní dílo bylo na svoji dobu velmi důmyslně postaveno. Ve druhé polovině 19.století se v něm přestalo mlít a v roce 1917 vyhořel.

Další podrobný zápis v gruntovní knize se týká nynějšího čísla 26.

„Chalupa postavena roku 1789 na selské půdě roveňské. Josef Šitina, L.P.1789 dne 20.11. pojal sobě dceru Annu Josefa Novotného z Rovně za manželku, z ohledu čehož on Josef Novotný dceři své, jejímu manželovi a jejím dětem na dědičnost postoupil pod 34 korce a 3 věrtele užitečné půdy s tím doložením, že nadepsaná dcera Anna z jeho otcovského kruntu více nic k dostání míti nebude a šacuje tu půdu Josef Novotný 100 zlatých rýnských. Na tej půdě nad jmenovaný Josef Šitina sobě chalupu vnově vystavěl, kterou sobě šacuje 100 zlatých rýnských, bude tehdy tato chalupa s těmi kruntly za 200 zlatých rýnských.

Ty kruntly jsou následující : na širokej roli svej pod 25 korců

louky	pod 2 korce 2 věrtele
lesa	pod 7 korců 1 věrtel
-----	
suma	34 korců 3 věrtele

Per Annexum : Platí ročně c.k. kontribuce dle subrepatrice 6 zl. rýnských 1x r. 4 ½ d., do důchodu vrchnostenského ouroka svatojiřského 20 x r., svatohavelskýho 33 x r., za peří a za prádlo 6 x r. 3 d. a je povinen milostivej vrchnosti skrze celý rok týhodne a 2 koňmi ¾ dne jízdné – a ročně od sv. Jana až do sv. Václava 3 ¼ dne pěší roboty in natura vykonat, nejméně na špejchar vrchnostenský každý rok 1 měřici 4 achtle obročního ovsa odsypati.

Stalo se v přítomnosti rychtáře Jiřího Antuška, konšelů Matěje Kubce a Vojtěcha Pátka.

Téhož roku koupili František Kříž č.p. 17, Matěj Kubec č.p. 16, Jan Vyskočil č.p.15, František Hampl č.p. 14, František Čermák č.p. 13, Vojta Pátek č.p. 12, Jiří Antušek č.p. 11, a Václav Jirsa č.p. 25, od Josefa Novotného z Rovně č.p. 55 „ na polomy“ 25 korců pole, 7 korců lesa, 2,5 korce louky za 194 zlatých a později majitelé chalup č.p. 3, 4, 5, 6 a 7 od Hukalova statku (Kozinec) pozemky, každý o výměře 2 – 4 korce. Po roce 1811 ceny chalup značně stoupaly. V letech po 1850 dochází v Jahodově k výstavbě hospod. Nejstarší byla na Jahodově v č.p. 24 na Spálenisku. Postupně pak v č.p. 15 (Krčmář), v č.p. 16 (Hrobař), v č.p. 19 (Seidl), v č.p. 17 (Kubec), v č.p. 21(Buben), v č.p. 20 (Seidl), v č.p. 28 (Preclík). Č.p. 22 bylo postaveno v roce 1802 na selské půdě roveňské a číslo 28 roku 1833 na selské půdě roveňské

Majitel gruntu Roveň č.p. 14, nyní 33, prodal 5 strychů neplodných pozemků za svým lesem u Jahodova, co tam stojí čtyři chalupy. Jedná se zřejmě o Vršál a zapsáno jest, že chalupu č.p. 34 si postavil sám Josef Nedvídek a chalupa č.p. 35 byla majetkem obce Rovně. V roce 1850 byla postavena myslivna č.p. 27.

V roce 1870 byla v Jahodově postavena kaple z odkazu faráře Wolfganga Hanuše, faráře ve Vysokém Újezdě u Opočna, který byl rodákem zdejší obce, č.p. 20.

Zvonek do zdejší kaple byl pořízen již v roce 1864 z téhož odkazu a dáno mu jméno Wolfgang. Za první světové války byl zvonek zachráněn tím, že byl tajně zakopán na zahradě u č.p. 3, za druhé světové války byl sice odvezen do Holešovic Na Maniny, kde byl před okupanty ukryt pod velkým zvonem a tak se jej podařilo zachránit.

V Jahodově až do druhé poloviny 19. století byl pro výživu obyvatel důležitější les, než chudá políčka. Obyvatelé pracovali v lese a dřevo rozváželi do dalekého okolí jako povozníci. Nebylo vzácností v leckteré chalupě vlastnit pár koní, dokonce majitel č.p. 24 vlastnil 3 páry koní a se syny jezdil do Vídně, Budapešti a do Kladska. Z řemesel bylo nejrozšířenější tesařství, vyráběl se šindel, provozovalo se řemeslo hrnčířské a tkalcovské a v pozdější době se značně rozšířilo krajkářství.

Ve zdejší obci byl zájem o řemesla přímo vynucen z toho důvodu, že výtěžek ze skromných políček býval hubený a kryl potřebu obyvatel tak jen na půl roku, což potvrzuje protokol sepsaný ve vrchnostenské kanceláři v Rychnově nad Kněžnou L.P. 5.7. 1870 k výstavbě nové školy v obci Roveň, kde se mimo jiné uvádí :

„ Protož i obec Jahodov školní daň dáti upsati nemůže, protože jejich kruntí je skrze celý rok neuzívá, nýbrž je každoročně přinutí jejich živobyť víc než skrz 6 měsíců a musí mezi lidma skrze nádenickou práci hledatí“. Za Jahodov podepsán Vojtěch Pátek, rychtář jahodovský.

Z uvedeného zápisu je zřejmé, že v Jahodově byl život tvrdý a chudoba byla v chalupách denním hostem.

Do roku 1848 byl Jahodov vrchnostenskou panskou vsí Rychnova a po roce 1848 přešlo panství pod Vamberk. Křty a pohřby spadaly pod farnost Vamberka. Od roku 1848 byl Jahodov spojen se vsí Roveň, což obci žádný užitek nepřinášelo, nebyla silnice, nebyla voda a tak roku 1864 podávají jahodovští žádost o rozluku, ale žádosti jsou zamítány, že obec nevlastní žádný majetek i když katastr obce je veliký, ale tvoří jej přes 300 hektarů lesní půdy, která patří vrchnosti a necelých 100 hektarů zemědělské půdy, která patří obyvatelům.

Od roku 1880 se slaví v Jahodově každoročně pouť.

V roce 1895 má obec 136 obyvatel a je povoleno volit osadního starostu, dva radní a osmičlenný osadní výbor. Ten podává žádost o povolení stavby silnice. Žádost je vyřízena a stavba zahájena v roce 1900 a dokončena v roce 1901 nákladem 24 tisíc zlatých. Z toho 20 % nákladů hradí obec.

V roce 1896 je žádáno znovu o odloučení od obce Roveň. Zároveň je žádáno o výstavbu vodovodu. V roce 1903 je zvolen starostou obce Alois Chlumecký, lesní a ten v roce 1904 podává žádost o povolení k výstavbě vodovodu hraběnce Lützovové. Velkostatek se výstavbě vodovodu brání až do roku 1913, poněvadž na vodovod má platit 2/3 nákladů. Celkový náklad na vodovod je 14.300 zlatých (z toho 10.500 zlatých velkostatek). Obec se zavazuje na 12 let pronajmout velkostatku honitbu a tím dochází ke smíru. Stavba vodovodu započala roku 1914 a byla ukončena v roce 1915. Průběh výstavby narušila první světová válka, ale výstavba vyřešila vodu pouze pro půl obce a ještě mimo sušší období v roce.

První světová válka se Jahodova citelně dotýká. Z 35 čísel popisných konalo válečnou službu 55 mužů. Doma zůstali pouze ženy, děti a starci. Tito lidé zajišťovali veškeré práce a vedli si statečně. Na frontu odcházejí branci : Jaroslav a Vojtěch Kubcovi, František Trojna, Josef Štěpán, František Novák č.p. 13, František Novák č.p.16, František Fiedler, Antonín Doleček, Václav Preclík, Josef Preclík, Alois Seidl, František Nedvídek, František Hejlek, František Žabokrtský, Eduard Hukal, Hynek Vyskočil, Josef Čermák, Jan Klug, Adolf Žabokrtský otec a Adolf Žabokrtský syn, Alois a Josef Kubcovi, František Hovorka, Alois Gregor otec a Alois Gregor syn, František Gregor, Josef Kotýza, Jan Kotýza, Jan Novák, Václav Langr, Jan Langr, František Kytar, Josef Seidl, František Seidl, Jiří Seidl, Rudolf Seidl, Karel Seidl, Bohumil Kříž, František Krsek, Josef Krsek, Rudolf Čermák, Adolf Štěpánek, Josef Seidl č.p. 26, Jindřich Preclík, František Hostinský, Vendelín Dvořák otec, Josef a Václav Dvořákovi synové, Josef Hostinský, Oldřich Nedvídek, Václav Vyskočil, Václav Nedvídek, Josef Kepřta, Ferdinand Kepřta a Antonín Kepřta. V první světové válce padlo, nebo zůstalo ssnezvěstných z výše jmenovaných 15 jahodovských občanů. (Podle výpisu z kroniky obce Jahodova)

Po skončení první světové války je na mimořádné schůzi obecního zastupitelstva a všech občanů dne 18.11. 1918 vznesen požadavek, aby osada Jahodov byla od obce Roveň odloučena a uznána za samostatnou. Projednáním této žádosti byl pověřen JUDr. Langr z Rychnova nad Kněžnou. Dne 20.12. 1919 je u Okresní politické správy v Rychnově nad Kněžnou dohodnuto se zástupci z Rovně rozdělení obcí. Tímto rozhodnutím byl konečně splněn požadavek jahodovských občanů, který vlastně trval od roku 1864. Oslavy samostatnosti byly uskutečněny v roce 1922.

Stálou bolestí Jahodova byla otázka dostatku pitné vody. Bez vodovodu byl horní konec Jahodova, Spálenisko a Vršál. V říjnu roku 1921 jedná obecní zastupitelstvo o zřízení vodovodu pro samotu Spálenisko, ale akci nelze uskutečnit pro nedostatek finančních prostředků. Rozšíření vodovodu pro celou obec včetně Vršálu bylo by tehdy možné jedině zachycením pramenů v lese nad hájovnou, ale Správa velkostatku nesouhlasila a pro hájovnu zajistila vlastní zdroj vody. Zachycení pramenů by údajně mohlo snížit přírůstek dřevní hmoty porostů. Pitnou vodu si jahodovští občané donášeli z lesních studánek podél Jahodovského potoka. Studny přímo u stavení v Jahodově neexistovaly, zachycovala se pouze dešťová voda. Z těchto důvodů byl stále veliký zájem o výstavbu vodovodu, ale tuto otázku se podařilo vyřešit až po druhé světové válce Místnímu národnímu výboru

Když se jednalo o elektrifikaci obce , nebyli občané jednotní, dolní konec obce měl o elektřinu zájem, ale horní konec se dožadoval nejdříve postavení vodovodu. V roce 1929 se podařilo prosadit obecnímu zastupitelstvu, aby okres zařadil do plánu výstavbu silnice na Javornici. Stavba této silnice byla dokončena v roce 1931. Téhož roku se na Jahodově buduje elektrická síť. Členy elektrárenského družstva se stávají všichni majitelé domů, pro číslo 26 je přívod elektřiny zajištěn z osady Končín.

V Jahodově jsou dva hostince – „U Seidlů“ a „U Vanicků“. Sál u Seidlů je toho času největší v okolí a kromě poutí, posvícenských zábav a plesů, jsou zde každoročně pořádány jarní věnečky, které jsou u mládeže velmi oblíbeny. Koncem roku 1925 je v Jahodově založen kroužek divadelních ochotníků. Stanovy kroužku uvádějí: „Jeho účelem je pěstování dramatického umění vůbec, šlechtění duch a mravů a podporování ústavů a podniků veřejně prospěšných a dobročinných“. Členy kroužku jsou i občané dlouhoveských Končin. Divadelní kroužek byl od poplatků pro obec na neurčitou dobu osvobozen. Problémem kroužku je výstavba jeviště, je jednáno s majiteli obou hostinců, ale výstavbu se nepodařilo uskutečnit. Několikrát bylo hráno divadlo v přírodě pod číslem 18.

Třicátá krizová léta první republiky se dotýkají i některých rodin v obci, které investovaly do výstavby hospodářství a jen těžko se jim podařilo splácet dluh. Přesto se ale každý snaží vylepšit vybavení hospodářství, ať stroje, nebo přístavbou. Někteří najímají pozemky až u Rychnova nad Kněžnou, aby si vylepšili krmivovou základnu. Nezaměstnanost v průmyslu má dopad na trhu a hlavně na ceny zemědělských produktů. Tehdy se v Jahodově provádí „výsek vepřového masa“,

1 kg za 8 Kč, horší maso za 6 Kč. Tvrdý, ale pokojný život narušuje druhá světová válka, která sice nevyžaduje odchody mužů na frontu, ale na nucené práce do hitlerovského Německa jsou nasazeni čtyři muži.

Tomto období dochází do obce mnoho lidí z okolních měst a zdejší občané, i když nemají mnoho přebytků, je nikdy nenechají odejít s prázdnou. Tři osoby zde nacházejí úkryt až do konce druhé světové války.

V dubnu roku 1941 se přehnal přes zdejší kraj větrná smršť, která zničila velké plochy lesních porostů. Jen ve zdejších polesích to bylo 35 tisíc m³ dřevní hmoty. Likvidace kalamity trvala téměř dva roky a pracovní povinnost byla nejen na těžbu, ale i na odvoz dřeva. V roce 1942 je v obci zřízen telefon. V posledním roce války byly kolem obce stavěny zátarasy, ale v době osvobozování nedošlo k žádným bojům, pouze k přesunům armád. Národní výbor začal pracovat 22.5.1945 s 9 zvolenými členy.

Květen 1945 byl pro všechny občany radostný. Připravovala se národní pouť s průvodem, taneční zábavou na parketu a zavěšením zvonku. Tyto akce zajišťoval národní výbor za spolupráce všech občanů. Akce se podařila a zúčastnilo se jí mnoho lidí i z okolních obcí.

Osídlit pohraničí odešly z obce 3 rodiny. V příštím roce byla uspořádána druhá národní pouť a zasazeny byly dvě lípy svobody.

Národní výbory Jahodov, Peklo nad Zdobicí, Merklovice a Vamberk podávají společně žádost Zemskému národnímu výboru a do Kanceláře prezidenta republiky o přidělení zdejších lesů, které byly konfiskovány, do společného majetku všech 4 obcí. Žádost však nebyla kladně vyřízena. Začátkem roku 1947 jedná národní výbor se Správou státních lesů v Chocni ve věci rozšíření obecního vodovodu, ale požadované podmínky Státních lesů nelze přijmout. Národní výbor postoupil celou věc ONV, který akci rozšíření vodovodu zařazuje do plánu okresu. Tehdejší suchý rok vyřadil vodovod úplně z provozu.

V roce 1948 kupuje MNV od manželů Šedových č.p. 18 za 155 tisíc korun a uzavírá zápůjčku 120 tisíc korun. V budově bude zřízena kancelář MNV, pozemky budou pronajaty zdejšími zemědělci. O půdu byl tak velký zájem, že jen stěží se podařilo národnímu výboru dohodnout se se žadateli. Antonín Doleček doporučoval zřídit na těchto pozemcích obecní pastvinu, ale tento návrh nebyl realizován pro malou výměru pozemků, které k č.p. 18 patřily.

V příštích letech se uvažuje na okrese o zřizování funkcí újezdních tajemníků pro několik obcí a Jahodov se rozhoduje postavit z kůlny u č.p. 18 tři místnosti, které by sloužily jako kancelář, knihovna a zasedací síň. Výstavba je realizována na dvě etapy v akci Z. Postupně je zakoupen do všech místností i nový nábytek a koupen i první televizor na Jahodově pro společné užívání

V roce 1952 jsou na okrese uzavírány se zemědělci smlouvy na celoroční dodávky zemědělských produktů, a to pouze ve dvou obcích, Jahodově a Rašovicích.

Smlouvy jsou uzavírány v hostinci „U Suchánků“ a slavnostní schůze se zúčastňuje i předseda ONV. Zdejšími zemědělci se podařilo dodávky beze zbytku splnit.

V tomto období se také v Jahodově začíná rozvíjet chovatelství a pro zlepšení krmivové základny sklízí zdejší rolníci i méně přístupné pozemky v Orlických horách. Z tohoto důvodu jsou kupovány traktory. První traktor v Jahodově vlastnil Josef Tomáš a další Antonín Doleček a Jaroslav Čermák. První osobní automobil vlastnila rodina Trojnova z č.p. 4 v roce 1937 a první motocykl měl Ladislav Seidl. Koňský potah v této době vlastnili zdejší zemědělci v č.p. 2, 8, 17, 20, 21 a 25. Největší výměru obhospodařoval Jaroslav Čermák – 18 hektarů zemědělské půdy, který 9 hektarů pronajímal u Rychnova nad Kněžnou.

Období kolektivizace zemědělství probíhalo v Jahodově velmi obtížně a Jahodov byl jednou z posledních obcí v okrese, kde bylo založeno JZD. Z čeho pramenil konzervatismus zdejších drobných zemědělců? Nebyl to jen odpor k zemědělské velkovýrobě, ale obava jak chudá pole s malou vrstvou ornice budou reagovat na těžkou mechanizaci a pak špatné výsledky hospodaření okolních JZD v daleko lepších půdních podmínkách

V roce 1958 je zde JZD sice založeno, ale hospodařit na společný účet začalo až od 1. ledna 1961. Celovýrobní finanční plán byl sestavován velmi citlivě, pracovní jednotka stanovena na 15,- Kčs, ale skutečnost byla 17,-Kčs, což se zdálo na podmínky Jahodova neuvěřitelné. V roce 1962 byla odměna ještě vyšší, a to 19,-Kč. Předsedové JZD Jahodov: Josef Trojna, Ladislav Seidl, Lubomír Žabokrtský.

V roce 1960 dochází ke sloučení MNV Jahodov a Roveň a ke sloučení těchto JZD dochází v roce 1963, a to JZD Roveň, Peklo nad Zdobnicí a Jahodov. Nově vzniklé JZD má název „JZD Zdobnice se sídlem v Rovni“. Prvním předsedou je zvolen Ladislav Nosek z Jahodova. JZD ihned po vzniku přistupuje na pevnou odměnu 22,-Kčs.

V Jahodově je budována salaš pro mladý skot a v předstihu dochází k výstavbě nového vodního zdroje, který zajišťuje dostatek vody pro celou obec. Až socializací se po tolika letech podařilo vyřešit zásobování vodou pro celou obec.

V roce 1964 je zvolen poslancem ONV za volební obvod Dlouhá Ves, Roveň, Jahodov a Peklo nad Zdobnicí Ladislav Nosek, který tuto funkci zastával 12 let a 8 let byl členem rady ONV v Rychnově nad Kněžnou. Společně s MNV v Rovni, kde pracoval jako tajemník Miloslav Dvořák z Jahodova, se podařilo zajistit pro Jahodov výstavbu dokončení vodovodu. V této době se vybuďovala i protipožární nádrž a byla vyasfaltována silnice III. třídy procházející obcí. V akci Z bylo postaveno veřejné osvětlení a dvě autobusové zastávky

V roce 1976 dochází ke sloučení okolních obcí s Měst.NV Rychnov nad Kněžnou a v Jahodově je volen občanský výbor. Zástupcem Jahodova v Měst.NV Rychnov nad Kněžnou je Milan Kincler, který byl také prvním předsedou občanského výboru, později je zvolen předsedou Miloslav Dvořák.

Socializace vesnice přinesla i chudému Jahodovu zvýšení životní úrovně. Tvář vesnice se mění i výstavbou nových bytových jednotek a Jahodov dostává i autobusové spojení s Rychnovem nad Kněžnou novou linkou Rychnov nad Kněžnou – Rokytnice v Orlických horách.

Tuto část „Z historie obce Jahodov“ zpracovali v roce 1984 :

Lubomír Žabokrtský a Ladislav Nosek

Pohled na salaš od lesa vypovídá jen z části o stavu tohoto objektu v roce 2005.

*Nově vybudovaná stavba poldru na Končinském potoce.
Stavba byla dokončena v roce 2004.*

Přeliv na vrcholu hráze poldru vypovídá o velikosti této nádrže.

Starostové osady a obce Jahodov :

Josef Novák – starosta

Alois Chlumecký – starosta

Karel Trojna – starosta

Adolf Žabokrtský starší – starosta

Adolf Žabokrtský mladší – předseda MNV

Ladislav Nosek - předseda MNV

Josef Trojna - předseda MNV

Milan Kincler – předseda OV

Miloslav Dvořák – předseda OV

Zdeněk Žabokrtský – předseda OV

Jiří Bušovský - starosta 1990

Josef Kubec – starosta 1991- 1994

Zdena Fiedlerová – starostka 1994 – 1996

Milan Kincler – starosta 1996 – 1998

Karel Kubec – starosta 1998 – 2002

František Šeda – starosta 2002 - dosud

Poštovní doručovatelé ,

-----
kteří do naší obce přinášeli a přináší z poštovního úřadu v Rychnově
nad Kněžnou pro naše občany pozdravy od známých denní tisk,
peníze a veselé i smutné zprávy.

Hykyš, Beránek - v I. světové válce

Klement

Zmatlík

Betlach

Šafář

Balcar

Žemlička

Říha

Píč

Vítečková M.

Papešová

Sedláčková

Dodková, Rozumová